

SALVEM AL COMERÇ LOCAL

Aquell dia va començar com qualsevol altre, la meva mare despertant-me per anar a l'escola.

-Claudia son les set i mitja si no t'aixequés ja no arribaràs!

-Ja vaig mama-vaig cridar amb la meva veu mandrosa.

Quan vaig baixar el meu pare ja no i era cosa normal ja que sempre ha d'anar a treballar d'hora. Té una perruqueria, ell és l'amo, i la veritat crec que li va bé. Bueno sincerament mai li he preguntat. A les vuit vaig sortir de casa per anar agafar el autobús. Quan vaig arribar a la parada la meva millor amiga l'Emma ja hi era. Hi el bus tot just arribava. Vam arribar a l'escola i estranyament no anàvem amb minuts de retard fins i tot no havia sonat el timbre. Ens vam ajuntar amb el nostre grup i en James de cop diu:

-Noies sabeu ja la notícia?

-No? -diguem la Claudia i jo a l'hora-Quina notícia?

-Construiran un centre comercial a la ciutat.-diu cridant tant fort que un grupet del costat es gira.

Les dos ens vam quedar boca obertes, la veritat el primer que vaig pensar va ser que la notícia era increïble però a la vegada vaig pensar que hi hauria un gran impacte al petits comerços, incloent a la meva família. Es quedarien sense ningun client i acabarien desapareixent. Ràpidament vaig enviar un missatge a la meva mare per veure si el pare i ella ja sabien lo del centre comercial però quan vaig treure el mòbil just va sonar el timbre i ho vaig tenir que deixar per després.

A les tres...

He estat tot el matí pensant com sen sortirà el meu pare per poden seguir amb el negoci. La mare ja m'ha respòs el missatge, diu que en parlarem a casa i la veritat és que no té molt bona pinta. Quan arribo a casa la meva mare és a cuina i el pare també. Els meu germà petit és a taula dinant, es diu Gerard i té 3 anys.

-Hola mama! Que fas aquí papa, no hauries d'estar treballant?

-Sí però amb la teva mare havíem de parlar. Ara m'anava.

EL meu pare s'aixeca de la cadira em fa un petó al front i surt per la porta.

-Mama que fareu, heu decidit algú?

-Bueno, el teu pare m'ha explicat que amb els comerços locals faran una recollida de firmes per veure si poden evitar la construcció del centre i també faran una espècie de fira amb una recaptació.

-Hi si no funciona? Que passarà després?

-No cal pensar així però en el pitjors dels casos el teu pare s'haurà de buscar una altre feina. Però no hi ha res segur Claudia així que no t'amoïnis.

Un mes després...

Avui es fa la fira. El meu pare va anar a parlar amb l'alcalde i els i va dir que feien falta per lo menys set mil firmes per poder fer alguna cosa. Ja en porten sis mil però encara falten moltes. També es preveu recaptar tres mil euros, la meva mare diu que fins i tot més. Hi haurà un concert on s'haurà de pagar entrades, i mes de 200 persones s'han apuntat per vendre menjar o objectes en paradetes i alguns dels diners també es donaran a la causa. Jo i les meves amigues juntament amb la meva mare farem una caravana i vendrem creps, a la gent li encanten així que esperem tenir èxit. Quant arribo a la plaça on muntarem tot només hi ha organitzadors però és normal ja que són les set i mitja del matí. Ens hem hagut d'aixecar d'hora ja que la caravana no es monta sola. Veig a les meves amigues que ja han començat i per la meva sorpresa ja van per la meitat. En total serem l'Emma, la Sabina, una altra bona amiga meva, la meva mare i jo. En menys de quinze minuts ja ho tenim tot muntat i hem obert al públic. Totes les paradetes ja han obert, nosaltres hem sigut les últimes. Hi ha paradetes de tot: al costat nostre hi ha una senyora gran que ven joguines i a l'altre costat un noi jove ven material escolar a molt bon preu. Durant tot el matí la plaça està arrebossada de gent. No parem de fer creps i ens hem quedat ja tres cops sense massa, però per sort teníem molts ingredients. Un noi que puja a l'escenari va dient els diners recaptats cada hora que passa. Són les dotze hi ja tenim 2.000 euros recaptats. I falten 200 firmes per arribar a 7.000. Tot va sobre rodes!

Hores després...

-Emma on és la meva mare?

No ho sé Claudia perquè?-diu tota espantada

-Vine a veure això!

La crepera de cop no funcionava i s'havia desmuntat totalment. Teníem a tres nenes amb les seves mares fen cua i no podíem fer res en aquell moment casi ens dona algú.

-Sabina truca a la meva mare tenim un problema!

La Sabina al veure com estava cridant i el desastre que teníem per resoldre sense dubtar va agafar el mòbil i va trucar a la meva mare. Li va explicar el que estava passant i 1 minut després va penjar el telèfon. 5 minuts després jo estava suant de ho nerviosa que estava i les meves amigues igual. La meva mare per fi va arribar i com l'heroïna que és portava un fogonet petit portàtil i una paella.

-Serà una mica difícil noies però no he trobat res millor-diu la meva mare amb to cansat, es nota que ha vingut corrents.

Al final vam poder continuar i tot va anar millor del que ens esperàvem. Vam superar les 7.000 firmes i vam recaptar 4.356 euros. Tot un èxit i a més a més tothom estava content.

3 mesos després...

Amb l'ajuda de tots els habitants i de l'alcalde la constructora va entrar en raó i no va construir cap centre comercial. Al final ens va costar temps i esforç però vam poder salvar el comerç local del nostre poble.